

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. II. Pilatus Christum mortis supplicio addicit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

homo temerarius, Crucifige, ait, Crucifige. Quidquid Deus imperet, quidquid veteret, hoc mihi facere lubet. Nunc ego aliam non audio legem, nisi appetentia mea. Hanc sequor. Hoc profecto est Filium Dei rursus ad crucem postulare, rursus clamare Crucifigatur, denud crucifigere. Quam autem hoc pauci, quam nemo mente ferat perpendit? temeritate summam delinquimus. Vera penitentia supra modum rara.

§. II. Pilatus Christum mortis supplicio addicit.

Pilatus igitur in vitam necemque Judex Romanus, cum nihil amplius effugii cerneret, in ipsam Innocentiam ausus est mortis filmen vibrare. Itaque, quod Marcus ait, volens populo satisfacere, dimisit illi Barabam, & tradidit Jesum flagellis caesum ut crucifigeretur. Nam, quod Lucas dixit, adjudicavit fieri petitionem eorum, Jesum vero tradidit voluntati eorum. Hec impiorum voluntas est, in nequitia esse concordēs. Hebraei Pontifices, Scribae, Pharisei, & ea fex hominum consensu maximo in mortem Christi conjurarunt. Quemadmodum vero Judaeos invidia & odium, ita Pilatum timor humanus in necem Christo inferendam impulit. Hac porro lingua, qua Christum infontem dixit, eadem in cruce misit Pilatus. Summa haec in Christum injuria fuit: Christum innocentem, Judaeos invidos non nescivit, eum tamen mortis damnavit. Hominem seditiosum & sicarium absolvit, innoxium caput in manus hostium tradidit, ita orbis iudicem supplicio crucis addidit. Quam quidem in re contra leges etiam Romanas egit. Nam si Tacito & Tranquillo credimus, Senatusconsultum fuit Tiberianum, duodecim ante annis factum, quo jubebatur dicta jam mortis sententia supremum supplicium diebus decem differri, Pilatus nec decem quidem horis distulit. Dictum factum. Vix enim sententia prolata, mox Christo in locum supplicii deferenda crux imposita. Omnibus autem constare poterat hanc iniquissimi iudicii formam vi, tumultu, clamoribus extortam.

Sedit igitur Pilatus pro tribunali. Romano ritu sedendum fuit iudici, quod Ulpianus asserit, alioqui irrita censebatur sententia. Sedit autem in Lithostrotos alto & conspicuo loco, ut sententiam Latino idiomate dictavit a praecone promulgandam. Eam Christianus Adrichomius ex antiquis Annalibus optimam fide descripsit his conceptissimis verbis proponit.

JESUM NAZARENVM SVBVEROREM GENTIS, CONTEMPTOREM CAESARIS, ET FALSVM MESSIAM (VT MAIORVM SVAE GENTIS TESTIMONIO PROBATVM EST) DVCEITE IN COMMVNIS SVPPPLICII LOCVM, ET CVM LVDIBRIO REGIAE MAIESTATIS, IN MEDIO DVORVM LATRONVM CRVCI AFFIGITE. I, LICTOR, EXPEDI CRUCES.

Adrichomio licem non intendo: Ego autem sententiam a Pilato pronuntiatam censeo his verbis:

JESVM NAZARENVM REGEM JVDÆORVM CRVCFIGI IVBEO.

Nam titulus crucis, praefertur solitus cum rei ducerentur, e sententia damnationis describebatur. Atqui ista & ille hic exacte conveniunt. Quam in re Pilatus in suam conscientiam turpissime deliquit, sed humanus timor terribile spectrum, & Caesaris gratia, inconstantem & metriculosum iudicem eo prolapsionis rapuerunt, ut contra fas omne, illum ipsum, quem esse innocentem & agnovit, & dixit, testatus insuper habere se potestatem dimittendi, nihilominus ignominiosissime mortis damnaret.

Castissima Susanna jam mortis damnata, cum duceretur lapidum nimbo necanda, intercessit Daniel, & causa sanctius discussa, jus novum dixit. Cum Christus traheretur ad mortem, nullus adfuit patronorum,

igneam rhomphaeam nullus strinxit Angelorum, nemo ad iudicem alium appellavit, nemo revocationem caussae, nemo iudicii revocationem petiit, nemo se in hujus hominis favorem movit. Innocens Naboth ejicitur urbe; nec eum tueri potest innocentia. Eduxerunt eum extra civitatem, & lapidibus interfecerunt. Sicut autem Christus a Judaeis Praefidi Romano, a Praefide militibus est traditus, ita Deus etiamnum probos, improborum voluntati tradit, cum nec proprio quidem filio pepercit. Sed haec omnia licet acerbissima, quae & filius Jesus est passus, & Jesus mater pertulit, ob unam Patris aeterni voluntatem, fuerunt acceptissima, & summam tranquillitatem animi tolerata. Hoc unicum: Ita Patri placet, ita vult Pater, tam filio quam matri rationum satis & caussarum fuit; quare illa omnia tam infanda patientissime sustinuerunt. Sunt qui dicant, Christum Dominum a Pilato mortis sententiam flexis genibus accepisse. Stans certe ac tacens se capite damnati patientissime audiit. En orbis arbiter, en vivorum ac mortuorum iudex faulem in se sententiam pronuntiari, rei capitalis se damnari permittebat, ipse interim, quod indubitabile, se Patri similem in modum offerebat: Scis, o mi Pater, quod tibi obedierim usque in stabulum ad pecudes, usque in Aegyptum ad barbaras gentes, usque in omnes civitates & vicos Judaeae, quocumque me misisti, voluntati tuae parui. Nunc expectatum tempus adest, quo tibi usque in mortem, & usque in mortem crucis obediam. Paratissimus sum, mi Pater, nec aliud quam crucem exspecto. Hanc feram, quousque tua me voluntas ferre iusserit, in eadem cruce libentissime moriar, quia sanctissimae voluntati tuae ab omni aeternitate sic placitum fuit. Propter te, mi Pater, & Pilato, & omnibus ejus servis obediam. Ab hac obedientia & patientia non recedam, dum omnia de me praedicta & scripta ad extremum apicem complevero.

O Jesus obedientissime, o patientissime Jesus, huic tuae in Patrem paratissimae voluntati conjungo meam, omne Dei iudicium in me factum aequo animo subiturus. Hoc unum te supreme Iudex, per hanc ipsam innocentiae tuae damnationem submississime rogo, cum veneris iudicare, noli me condemnare. Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.

§. III. Pilatus manus populo inspectante lavat.

Pilatus porro, sententiam licet tulerit injustissimam, ut tamen dilueret culpam, accepta aqua lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a sanguine justis hujus; vos videtis. Hic Praefes Hebraeorum potius mortem servavit quam Romanum, certe hoc didicit a Judaeis, qui divino jussu, quod Deuteronomium asserit, innocentiae testandae manus laverunt, ut auferrentur ab eis reatus sanguinis. Quo quidem ritu significabant, se factae caedi nequaquam consensisse. Pilatus commonit hujus imitator, omnem injuriam lavandis manibus eluere cogitabat. O Pilate, cor inquinatum, cor lavandum est, cor non manus. Si vel millies manus laveris, linguam tamen a conscientia tam foede dissonam nunquam perpurabis, cor tuum tam inique timidum, tam justitiae refractarium nunquam mundabis, etiam totus in manus tuas oceanus defuat, si laveris te nitro, & multiplicaveris tibi herbam borith, maculatus es in iniquitate tua. Nec sapo, nec lixivium hic quidquam facit. Alio hic lavacro est opus. Rex Hebraeus maculatam conscientiam purgaturus, Asperges me, inquit, hyssopo, & mundabor, lavabis me, & super nivem dealabor. Hyssopus poenitentiae, & suimet accusatio, scelera commissa expiant. Haec illa caldaria cella, hoc vaporarium sudatorium hypocaustum, hoc nymphaeum illud & balnearium est, quo noxae lavantur, alias certe nec Jordane toto nec Nilo eluenda. Si Supius egerit poenitentiam, ait Ezechiel, ab omnibus peccatis suis, qua operatus est, vivet, & non morietur.

Lavatio manuum Pilati injuriam ejus non eluit. Hier. cap. 2. vers. 22. Ps. 50. v. 9. Hyssopus poenitentiae & suimet accusatio, scelera commissa expiant. Ezech. e. 18. vers. 21.

